

Til reguleringsjef Kjell Seberg

Snoveien 19, hva skjedde egentlig?

I fellesforslag fra Høyre og Venstre til Reguleringsplan for Snoveien 17-19 m. fl., Plan ID 2017029, ønskes en tydeligere begrunnelse fra kommunedirektøren for hvorfor villaen i Snoveien 19 er tenkt vernet.

Familien har bodd på Høvik i flere generasjoner og hadde tenkt å fortsette med det. Imidlertid startet en lang og vanskelig prosess da vi ble orientert om de nye planene for Høvik stasjon. Først skulle ikke den nye stasjonen komme i konflikt med vår eiendom, så litt etter litt ble det mer og mer og til slutt endte det med at alt langs jernbanen måtte rives. Utbygger hadde tenkt å legge vann og kloakk tvers gjennom hage, basseng og tennisbane. I dialog ble dette lagt under perrongen i stedet. Dette medførte en dyp og bred byggegrop langt inne på eiendommen. Fremdeles tenkte vi at vi kunne ble boende.

Jeg trodde på det tidspunkt at reguleringsplanen for Høvik stasjon kun gjaldt selve stasjonen. Hvis andre endringer skulle skje så var jeg i den tro at jeg ville få et nabovarsel. Noe senere ble jeg klar over realitetene i reguleringsplanen for Høvik stasjon. Dette innebar at jeg fant ut at vår nabo i Snoveien 17 fikk føringer i planen om å kunne bygge ut sin eiendom. Samtidig oppdaget jeg at vår eiendom hadde fått endret status til bevaring. I tillegg kom det for dagen at blokkene på Høvik-kollen hadde fått tegnet ut og vært i kommunen vedrørende utbygging i skråningen mot Snoveien 19. Da gikk vi i kjelleren, gav opp og gikk inn for å utvikle vår eiendom.

Ad utbygging i nr. 17: Eier av nr. 17 må ha gått inn i prosessen uten at jeg ble informert på noen måte. Han mistet intet av verdi men fikk muligheten for utbygging. Vi derimot fikk store verdier ødelagt gjennom fjerning av egenbygd granittmur og støyskjerm samt riving av hele det store røde bygningskomplekset hvor det gamle jernbanehuset inngikk; samt tennisbanen.

I forbindelse med planene for jernbanen kontaktet jeg kommunen og fikk til en befaring vedrørende bevaring av NSB-huset som hadde stått der bestandig. På stedet stadfestet de at huset var bevaringsverdig ; dette ble ikke hensynstatt i planen. Som en naturlig del av redegjørelsen for bevaringsvedtaket i Snoveien 19 er de forutgående dokumenter. Ber om reguleringsstatus da det synes å være en viss begrepsforvirring derom.

Jeg tror at bevaringsvedtaket ble gjort i beste mening for å hjelpe oss med reguleringsplanen. Igjen veldig interessant med underlaget for vedtaket. Jeg fikk ingen informasjon overhodet fra kommunen om bevaringsendringen. Denne velmente handling betød ingenting i planen til jernbanen, men har lagt negative føringer for utviklingen av eiendommen. Kan vi her ha blitt utsatt for tilfeldighetenes spill? Først et bevaringsvedtak for å hjelpe oss (uten varsling), så hiver både kommunen og fylket seg på dette vedtaket og ...så sitter vi der.

Det opplevdes som veldig brutalt at reguleringsplanen gikk inn for å rasere alt langs jernbanen og samtidig gikk inn for å bevare resten av eiendommen. Og igjen må nevnes at vår nabo fikk føringer for å bygge ut. Dette opplevde jeg som meget urettferdig og vanskelig.

Det kan jo hende at bygningene i Snoveien 19 er såpass unike at de bør bevares - uansett brutalitet i raseringen langs banen. Derimot har

Grete Jarmund laget en grundig rapport og konklusjonen hennes er at ingen av bygningene har verneverdi.

Eiendommen (19 + Terrassev. 52) slik den engang fremstod var helt fantastisk. Men når alt mot banen ble revet og erstattet med en betongvegg på opptil 8 m samt at nr. 52, eid av mine søsken, vil bli solgt og med en evt. utbygging i nr.17 er det ikke mye igjen av fordums prakt, dessverre.

Dette som en konsekvens av utbyggingen av Høvik stasjon.

Jeg må derfor stille følgende spørsmål til administrasjonen og Planutvalget: Hva ville man gått inn for hvis jeg hadde fått informasjon om naboutbygging og bevaring og hadde kunnet medvirke?

Ja, hva skjedde egentlig?

Med vennlig hilsen

J. Chr Borchgrevink